

Nr 35.

Av herr **Pauli m. fl.**, om höjd pension åt f. d. läroverksadjunkten **P. Idstedt**.

Genom kungl. statskontorets beslut den 31 mars 1927 tillerkändes f. d. adjunkten vid högre allmänna läroverket i Karlstad, teologie licentiaten och filosofie kandidaten Per Idstedt rätt att från och med den 1 juli 1927 under sin återstående livstid åtnjuta avkortad pension till ett belopp av 2,190 kronor. Härtill kommer viss pensionsförhöjning enligt författn. av år 1925, varigenom årliga pensionsbeloppet uppgår till 2,472 kronor.

Att pensionsbeloppet i detta fall så starkt begränsats, beror på att adjunkt Idstedt tjänstgjort allenast 18¹⁾ av de för full pensions åtnjutande stadgade 33 tjänsteåren. Emellertid synas omständigheter kunna anföras, som göra det billigt, att Idstedt av riksdagen får sig en särskild tilläggspension beviljad.

Med hänsyn till det synnerligen plikttrogna och från olika håll väl vitsordade arbete, Idstedt under mer än 18 år utfört i de svenska läroverkens tjänst, måste ovannämnda pensionsbelopp anses alltför knappt tilltaget. I ett tidigare, i viss mån jämförligt fall har också statskontoret den 28/1 1924 yttrat, att »i de sällsynta undantagsfall, där, såsom beträffande sökanden, tjänsteårens antal endast uppgår till eller understiger hälften av det för hel pension erforderliga, framträder onekligen alltför stark reduceringen av den för tjänsten i allmänhet gällande pensionen». Bankoutskottet ville visserligen icke endast av den anledningen, att reduceringen av pensionsbeloppet blivit för stark med hänsyn till befattningshavarens tjänsteställning, vara med om en höjning av pensionen, men förordade dock en sådan på grund av, att den ifrågavarande sökanden, lektor Jungner, därjämte bedrivit en vetenskaplig verksamhet, som syntes ha givit praktiska resultat av stort värde för det svenska lantbruket. Adjunkt Idstedt kan visserligen icke åberopa en motsvarande vetenskaplig forskningsverksamhet såsom skäl till att han först sent inträdde på lärarebanan; men det huvudsakliga skälet härtill — förutom knappa ekonomiska omständigheter, som tvungo honom att, ofta under längre tid, skaffa sig utkomst genom predikokonditioner och privatundervisning — var dock även av vetenskaplig art, nämligen den högt kvalificerade teoretiska utbildning för lärarekallet, som han genom olika universitetsexamina förskaffade sig. Förutom fem godkända tentamina för den äldre teologie kandidatexamen, vilken han på grund av examensväsendets omläggning icke kom att fullfölja, har han avlagt praktisk och teoretisk teologisk examen, filosofie kandidatexamen (med senare komplettering i historia) samt teologie licentiat-

¹⁾ Egentligen 19^{1,2} tjänsteår. Förkortningen beror på att han under närmare 2 terminer åtnjtit tjänstledighet för utarbetande av akademisk avhandling.

examen. De rikare kunskaper, han härigenom till undervisningens fromma tillägnat sig, har han ytterligare utökat genom talrika utländska studieresor. På grund av sina högre teoretiska kvalifikationer har Idstedt också i mycket stor utsträckning haft sin undervisning förlagd till det mera ansvarsfulla och krävande gymnasialstadiet.

Då sålunda den förkortning av tjänstgöringstiden, som föranlett den starka nedsättningen av pensionsbeloppet för Idstedt, orsakats dels av knappa ekonomiska omständigheter, dels av en omläggning i examensväsendet, som måste verkat fördröjande på studierna, dels och framför allt av hans strävan att genom högre utbildning göra sin undervisning mera givande och värdefull, så finna vi det billigt, att Idstedt beviljas en sådan höjning av sin pension, att den bättre än den nuvarande svarar mot hans arbetsprestanda och förmår bereda honom en sorgfri ålderdom.

Vi tillåta oss alltså hemställa,

att riksdagen ville medgiva, att den adjunkt P. Idstedt tillkommande pensionen måtte höjas med ett belopp, motsvarande pensionen för ytterligare fem tjänsteår och sålunda utgå efter en sammanlagd tjänstetid av 23 tjänsteår från och med månaden efter den, varunder avgången från tjänsten ägt rum.

Handlingar till styrkande av i motionen lämnade uppgifter komma att överlämnas till vederbörande utskott.

Stockholm den 18 januari 1928.

Ivan Pauli.

John Sandén.

Gustaf Strömberg.

O. Bergqvist.
